

Մ Ա Հ Ա Յ Ո Ւ Յ Ա Կ

Հ Ա Ն Գ Ե Ա Ւ Ի Տ Է Ր

Մ Կ Ր Տ Ի Չ Ա Ր Բ Ե Պ Ի Ս Կ Ո Պ Ո Ս Բ Ա Բ Ա Մ Ե Ա Ն Յ

ՅՈՒՆՈՒԱՐԻ 23-ԻՆ ԵՒ ԹԱՂՈՒԵՅ ՅՈՒՆ. 26-ԻՆ.

Հանգուցեալը աշխարհական ծնողների որդի էր, ծնուած Երևանում: Իւր ուսումն և դաստիարակութիւնն ստացաւ ԼՂմիածնի Ժառանգաւորաց դպրոցում: 1837-ին մտաւ հոգեւոր կոչման մէջ և ուրարակիր էր: 1838-ին ձեռնադրուեց աւագ-սարկաւագ, 1842-ին ստացաւ արեղայութիւն: 1846—1848 կարգուած էր փանական տղարանի կառավարիչ: 1848-ին Սինօղի կարգադրութեամբ ուղարկուեց Երևան իբրև հախանգամ և գանձապահ Կոնսիստորիայի և այդ պաշտօնում մնաց մինչև 1857 թ. 1859-ին Մատթէոս Կաթողիկոսից պարգևատրուում է փարգապետական խաչով և ծաղկեայ փիլոնով: Նոյն Կաթողիկոսի առաջարկութեամբ փարձատրուում է Թուրքաց Սուլթանից Մէճիտիէ 3-դ աստիճանի շքանշանով: 1849-ին նշանակուում է քննիչ Ալեքսանդրապօլի յաջորդութեան: 1858-ին, ի թիւս ուրիշների գնում է հրաւիրակ Կ. Պօլիս, Մատթէոս Կաթողիկոսին ուղղեկցելու: Նոյն թուին նշանակուում է յաջորդ Ղզարում: 1860-ին նշանակուում է ԼՂմիածնում Հիւրընկալ: 1861-ին Մատթէոս Կաթողիկոսից ձեռնադրուում է եպիսկոպոս և նոյն թուին նշանակուում է յաջորդ Հին-հախիճեանի: 1863-ին նոյն պաշտօնով տեղափոխուում է Ալեքսանդրապօլ: 1864-ին ստանում է Արք-եպիսկոպոսութիւն, սոյն այս թուին նշանակուում է

կառավարիչ Ղարաբաղի թեմի: 1866-ին միևնույն պաշտոնով փոխադրւում է Երևանի թեմը: 1868-ին Վէորգ կաթողիկոսից ուղարկւում է Ախալցխայ իբրև յաջորդ: 1871-ին նորից փոխադրւում է Երևան իբրև կառավարիչ այն թեմի: 1873-ին միևնույն կաթողիկոսի առաջարկութեամբ և Բարձրագոյն հաճութեամբ հաստատուում է Էջմիածնի Արհիեպիսկոպոսի Վէորգ կաթողիկոսի մահից յետոյ երեք անգամ Տեղակալութեան ծանր պաշտօնն է վարում: Տեղակալութեան օրագրերի թուականներն են 6 դեկտ. 1882, 14 ապրիլի 1883 և 11 յունիսի 1884: Հանգուցեալի հետ մէջ ընդ մէջ Տեղակալութիւն արաւ Մակար Արքեպիսկոպոսը (յետոյ կաթողիկոս): Առևսաց շքանշաններից ունէր Աննա (բ. աստիճանի), ստացած 1876-ին և Ստանիլաւ (ա. աստիճանի), ստացած 1886-ին:

Այս երկարատև ծառայութեան ընթացքում ոչ մի տուգանքի, յանդիմանութեան կամ պատժի և կամ դատի չէ ենթարկուել հանգուցեալը: Հանգուցեալի պաշտօնավարութեան ամենափայլուն և միանգամայն պատասխանատուութեամբ ծանր ժամանակն է եղել երկարատև և երեք անգամ միմեանց յաջորդող Տեղակալութիւնը Վէորգ կաթողիկոսի մահից յետոյ: Վահի երկու տարուց աւելի թափուր մնացած ժամանակ ծանր խնդիրներ յուզուեցան և Հանգուցեալը միշտ մնաց հաւատարիմ՝ իւր պարտքին և պաշտօնին (տես «Արարատ» 1883—1885): Այդ տարիների կրկնակի ընտրութեանց ժամանակ՝ Հանգուցեալը իւր քուէն տուեց Ներսէս Վարժապետեան և Խրիմեան Արքեպիսկոպոսներին: Տ. Տ. Մակար կաթողիկոսի հաստատուելուց յետոյ, Հանգուցեալը յետ քաշուելով բոլոր պաշտօններից, վարում էր խաղաղ և անվրդով կեանք: «Կնիլուէնցա» հիւանդութիւնը անակնկալ կերպով վերջ դրեց նրա օրերին, որ մօտաւորապէս 75 տարիների էին հաւասարւում: Պատշաճաւոր հանդիսով և յուղարկաւորութեամբ Հանգուցեալի մարմինը ամփոփուեց Միաբանութեանս գերեզմանոցում:

ՏԷՐ ՀԱՆԳՈՒՍՅԷ՝ ԶՆԱ Ի ԼՈՅՍ ԵՐԵՍԱՅ ԻԻՐՈՅ:

